

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **L. B.**, zastoupen Mgr. Danielem Tetzelm, advokátem, se sídlem Vápencová 569/13, Praha 4, proti žalovanému: **Celní ředitelství Praha**, se sídlem Washingtonova 7, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 8. 2008, č. j. 20122/07-1701-21,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Celního ředitelství Praha ze dne 25. 8. 2008, č. j. 20122/07-1701-21, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 7 760 Kč, a to do rukou jeho zástupce Mgr. Daniela Tetzeliho, advokáta, do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí (dodatečnému platebnímu výměru) Celního úřadu Praha D1 ze dne 11. 10. 2007, č. j. 5163-04/2007-1768-021/107. Tímto rozhodnutím bylo žalobci doměřeno clo ve výši 49 811 Kč za dovezený automobil Peugeot Boxer 2,8 HDI 18Q s tím, že toto zboží nelze pokládat za původní v EU ve smyslu Protokolu č. 3 k Dohodě mezi EU a Švýcarskem.

V žalobě žalobce konstatuje, že podstatnou je otázka, zda žalobcem dovezené zboží lze pokládat za původní v EU. Žalobce vytýká žalovanému, že mu stanovil povinnost

obstatat důkaz u švýcarských celních orgánů obstaráním verifikace, a to na základě výzvy vydané dle § 50 odst. 4 zákona o správě daní a poplatků. Tento postup je dle žalobce nezákonný, neboť v odvolacím řízení lze ustanovení o vytýkacím řízení použít jen přiměřeně a jen k vyjasnění pochybností o podkladech předložených pro odvolání. Nadto žalovaný uložil žalobci prokázat pravdivost jeho tvrzení konkrétním způsobem (obstarání výsledků verifikace u švýcarských celních orgánů).

Dále žalobce žalovanému vytýká, že nepoužil jako podklad rozhodnutí žalobcem předložené či alespoň označené důkazy o původu zboží v EU (ověření původu vozidla výrobcem, technický protokol o prohlídce vozidla, doklady o existenci vývozce atd.), a to navíc v situaci, kdy dle názoru žalobce byl žalovaný povinen sám (popř. prostřednictvím švýcarských orgánů) opatřit takovéto podklady. Na základě předložených podkladů měl žalovaný znovu požádat švýcarské orgány o pomoc při verifikaci průvodního dokladu EUR.1. O takový postup dokonce žalobce výslovně žádal ve svém odvolání. Žalovaný se však v napadeném rozhodnutí k důkazním návrhům žalobce vůbec nevyjadřuje, což jeho rozhodnutí zatěžuje vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Žalovaný toliko přepjatě formalisticky uvedl, že nešlo usoudit, že dotčené listiny a výsledky soukromě zahájeného šetření chtěl žalobce použít v předmětném daňovém řízení, pokud v předcházejícím protokolu o ústním jednání nejsou obsaženy žádné námitky a návrhy na doplnění dokazování.

Závěrem žalobce namítá chybné právní hodnocení posuzovaného případu. Má za to, že předložením prohlášení výrobce byl prokázán původ zboží. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že Protokol č. 3 k Dohodě mezi EU a Švýcarskem neumožňuje prokázat původ zboží důkazy navrženými žalobcem, ale jen předložením průvodního osvědčení EUR.1. Dle žalobce postupoval žalovaný v rozporu s právem, pokud trval na ověření formuláře EUR.1 pouze prostřednictvím vzájemné pomoci celních orgánů českých a švýcarských.

Žalobce navrhuje zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný uvádí, že ze šetření provedeného švýcarskými orgány vyplynulo, že vývozce nebyl na adrese uvedené v osvědčení EUR.1 nalezen. Proto nemohlo být s vývozcem zahájeno postverifikační řízení a dovezený automobil nelze pokládat za původní v EU. Proto nebylo lze přiznat preferenční sazební opatření a bylo třeba přistoupit k doměření cla z dovezeného zboží.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Vzhledem k tomu, že žalobce souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a žalovaný v určené lhůtě nevyjádřil s takovým postupem nesouhlas, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), o věci samé bez jednání.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán § 75 odst. 2 věta první s. ř. s., a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Předně se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, neboť byla-li by tato námitka shledána důvodnou, vedla by taková skutečnost bez dalšího ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro vady řízení.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřuje žalobce v nedostatku důvodů, konkrétně v tom, že se žalovaný nevyjádřil k důkazům předloženým žalobcem v průběhu odvolacího řízení.

Správními soudy je setrvale judikováno, že povinností odvolacího správního orgánu je přezkoumat napadené rozhodnutí v kontextu všech odvolacích důvodů a vypořádat se s nimi (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 nebo ze dne 25. 11. 2009, č. j. 7 Afs 116/2009-70, oba k dispozici na www.nssoud.cz).

Ve sféře daňového řízení nachází zmíněná judikatura svůj právní základ v § 50 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků, dle něhož *rozhodnutí o odvolání musí být odůvodněno, pokud se v něm nevyhovuje odvolání v plném rozsahu. V odůvodnění se musí odvolací orgán vypořádat se všemi důvody v odvolání uvedenými.*

Po seznámení se s obsahem správního spisu je soud nucen konstatovat, že žalovaný takovéto povinnosti nedostál.

Z odvolání žalobce ze dne 14. 11. 2007 je patrné, že žalobce předeštl možnost doložit původ dovezeného automobilu jinými způsoby než dokladem EUR.1. K tomu žalobce poukázal na podklady, které připojil k odvolání. Konkrétně se jedná o opis přílohy k technickému protokolu a o opis technického protokolu vozidla ze stanice technické kontroly v Říčanech, z nichž vyplývá, že výrobcem automobilu je společnost AUTOMOBILES PEUGEOT Paříž, Francie. Dále je patrné, že nástavba automobilu byla vyrobena v Belgii a motor v Itálii. Dle žalobce (odvolatele) je z těchto dokladů zřejmé, že vozidlo bylo vyrobeno na území EU.

K existenci vývozce, tj. Bounua Auto Export uvedl žalobce v odvolání, že do místa nákupu vozidla osobně odjel a vývozce požádal o potvrzení jeho existence. K odvolání toto potvrzení přiložil. Dále žalobce uvedl, že na místě pořídil fotodokumentaci, kterou rovněž k odvolání přiložil. Dále žalobce k odvolání přiložil telefonický kontakt na vývozce.

Žalobce ve svém odvolání dále konstatoval, že následně, až se mu podaří příslušné dokumenty opatřit, hodlá v odvolacím řízení předložit ověření původu dovezeného vozidla výrobcem, potvrzení existence vývozce od Švýcarské obchodní komory a

potvrzení o původu dovezeného vozidla vystavené společností Peugeot SUISSE, která je výhradním zástupcem výrobce ve Švýcarsku.

Následně dne 21. 11., resp. 17. 12. 2007 žalobce v odvolacím řízení předložil doklad o původu dovezeného automobilu vystavený výrobcem a doklad o původu dovezeného vozidla vystavený společností Peugeot Česká republika s. r. o.

V žalobou napadeném rozhodnutí absentuje reakce na žalobcem předestřenou možnost doložit původ dovezeného automobilu jinými způsoby než dokladem EUR.1 a rovněž absentuje reakce na žalobcem předložené důkazy. Z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí není poznatelné, z jakých právních, popřípadě skutkových důvodů žalovaný nepřipouští prokázání původu dovezeného automobilu jiným způsobem než dokladem EUR.1 a proč považuje za nepřipadné zabývat se žalobcem předloženými dokumenty.

Tyto nedostatky žalobou napadeného rozhodnutí způsobují jeho nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, neboť neumožňují soudu přezkoumat, jakými úvahami se žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí řídil a proč považoval za zbytečné zabývat se návrhy žalobce (odvolatele).

Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Za situace, kdy zdejší soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, nebylo možno zabývat se námitkami uplatněnými v žalobě, neboť na jejich důvodnost či nedůvodnost lze usuzovat jen ve vztahu k rozhodnutí přezkumu způsobilému.

Jen na okraj a nad rámec vlastních rozhodovacích důvodů soud žalovaného upozorňuje na právní názor vyslovený ve věci prokazování původu dovezeného zboží v rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 2. 2011, č. j. 57 Af 43/2010-58, k dispozici na www.nssoud.cz, záložka Rozhodovací činnost soudů – Judikatura správních soudů.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje v první řadě zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Dále soud mezi náklady řízení vynaložené žalobcem zařadil náklady na jeho zastoupení advokátem, a to za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení a podání žaloby – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“)] po 2 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto s ohledem na § 57 odst. 2 s. ř. s. se náhrada zvyšuje o částku odpovídající této dani, a to 20 % z částky 4 800 Kč, tj. 960 Kč. Celkem tak žalobci bude na náhradě nákladů zaplacena žalovaným částka 7 760 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. března 2012

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková